

Bút ký:

“HAPPY VIETNAMESE NEW YEAR!”

Đào Như

*Alfred D. Sulfridge, bác sỹ Trung Tá Không Lục Mỹ tại phi trường Trà Nóc, Cần Thơ. Hồi năm 1970 anh thường đến hợp tác làm việc với tôi tại bệnh viện Thủ Khoa Nghĩa, Cần thơ. Bác sỹ Sulfridge là người bạn của tôi về chuyên môn, phẫu thuật, mặc dầu anh ta nhỏ hơn tuổi 2 tuổi. Nhưng làm sao ấy, tôi vẫn không thích anh chàng. Nhiều lúc tôi cũng tự hỏi, tại sao mình không thích Alfred? Tên ấy cũng tốt đấy chứ. Nhưng tôi đành chịu, tự nhủ thậm thích hay không thích là lý do của trái tim, hơi đầu mà thắc mắc. Và tôi lờ chuyện đó luôn...

Tôi đến Mỹ cuối năm 79. Trong ngày Nguyên đán của năm 80, không ngờ bác sỹ Sulfridge biết tôi đang ở Mỹ, hôm đó anh gọi chúc Tết tôi. Bác sỹ Sulfridge nói chuyện với tôi rất nhiều, rất lâu. Anh hỏi thăm tôi, gia đình tôi, cha mẹ, vợ con tôi, với những lời chân thành sâu sắc. Anh cũng muốn giúp đỡ tôi về mọi mặt trong khả năng của anh, nếu tôi và gia đình tôi cần. Tôi cảm ơn anh ấy. Tôi nói là tôi không quên ơn anh ấy, dù cho đó chỉ là lời hứa, và tôi hứa là chúng tôi sẽ không quên anh ấy một khi chúng tôi cần sự giúp đỡ nào đó từ các đồng nghiệp. Chúng tôi nói chuyện với nhau rất tình nghĩa và chúng tôi cũng có chung những cảm nhận sâu sắc về nhau. Nhưng cuối câu chuyện, một lần nữa bác sỹ Sulfridge chúc Tết tôi:

“Happy Chinese New Year!”

Tôi giận tím người! Tôi khựng lại một hồi lâu, tôi lạnh nhạt trả lời:

- The same to you!

Và... tôi ‘úp’ điện thoại!

Ôm ngực, ngồi nghỉ một hồi lâu, mới thấy mình vô lý. Mới thấy Alfred và tôi, cả hai chúng tôi đều là nạn nhân của một ý thức sai lầm về Tết. Thật sự Tết nhất là vấn đề của thời gian, mùa màng, thời tiết, căn cứ trên sự di chuyển của mặt trời, của mặt trăng. Có ai sở hữu mặt trời, mặt trăng đâu mà gọi là Tết Tây, Tết Tàu, Tết Ta...Nhưng ngặt một điều, lễ đầu năm âm lịch tiếng Việt gọi là Tết, Trung Hoa gọi Nguyên Đán; lễ đầu năm dương lịch Tây gọi là Nouvel An, Mỹ gọi là New Year...Ai cũng đặt tên cho thời gian cái tên của riêng mình...y như là thời gian, mặt trời, mặt trăng là của riêng họ, con cháu họ. Từ xưa, Trung Quốc rộng lớn quá, có nền văn minh rất sớm và tỏa sáng ảnh hưởng và làm mờ nhạt các nền văn minh của các quốc gia chung quanh như Việt Nam, Triều Tiên, Nhật...Do đó thế giới Tây phương mỗi khi nhìn về các nước Đông Á và Đông Nam Á đều nhìn qua lăng kính của văn minh TQ. Tệ hại cho đến nỗi tên của nước ta, có thời người Tây phương gọi là Bán đảo Ấn Trung - Indochine/Indochina...Tết Ta, Tết Nhật, Tết

Triều Tiên ...họ đều gọi là 'Tết Tàu' - Chinese New year. Cũng có lẽ bực bội vì lý do đó, quyết tâm thoát ly ra khỏi ảnh hưởng của TQ, trước hết là Nhật, và sau đó là Triều Tiên không ăn mừng năm mới âm lịch nữa, không ăn Tết nữa.

Sau một hồi minh định như vậy, tôi mới ngộ ra rằng tại sao hồi năm 70 tôi không mấy có cảm tình với bác sĩ Sulfridge, chỉ vì Tết năm đó anh ấy trịnh trọng chúc tết tôi y chang với câu anh ấy chúc vừa rồi:

“Happy Chinese New Year”

khiến tôi giận anh tím mặt. Tôi không thèm nhìn mặt anh ấy liên tiếp trong mấy ngày sau đó! Bây giờ ngồi nghĩ lại mà thương hại cho mình...

Sau năm 80, Bác sĩ Sulfridge và tôi có nói chuyện điện thoại với nhau đôi ba lần và bắt tin nhau cho mãi đến Tết năm 2008, tôi nhận được điện thoại của bác sĩ Sulfridge gọi chúc Tết tôi. Thật cảm động nghe giọng nói thân quen của anh như thuở nào! Có điều là chúng tôi lớn tuổi cả rồi. Tôi đã 72 và anh ấy cũng 70! Chúng tôi nói chuyện với nhau rất nhiều, chúng tôi đã từng chia sẻ với nhau những cas phẫu thuật cấp cứu. Anh đã từng 'vào'*giúp tôi, cũng như tôi cũng đã từng 'vào' giúp anh trong trường hợp chúng tôi gặp khó khăn phẫu thuật. Nhưng tuyệt nhiên chúng tôi không ai, một lời nhắc đến chiến tranh. Có điều anh làm tôi ngạc nhiên và cũng vô cùng cảm động, cuối câu chuyện anh trịnh trọng chúc tết tôi:

“Happy VietNameese New Year”

Tôi nghe tim mình bồi hồi, xúc động... Ngưng một chập...hy vọng anh còn chờ tôi ở bên kia đầu dây, tôi trịnh trọng:

“Happy VietNameese New year” , Dr Sulfridge...

Tôi nghe tiếng cười rạng rỡ của anh và nghe anh nói:

“Many thanks, Dr Dao”

Thật sự câu chúc Tết của bác sĩ Sulfridge: “Happy VietNameese New Year” chẳng những làm cho tôi vui sướng mà còn làm cho tôi tự hào! Ôi! Chỉ có một chút xích ra khỏi ảnh hưởng Trung Quốc, năm 2007, chúng ta ăn Tết trước TQ một ngày, mà gây sự chú ý quan tâm cùng khắp thế giới. Và qua câu chúc Tết của Bác sĩ Sulfridge:“ Happy VietNameese New Year ” ai còn dám nói người Mỹ thiếu tế nhị trong giao tế? Phải chỉ những năm của thập niên 40 của thế kỷ trước, có được sự cảm nhận sâu sắc giữa hai dân tộc Việt Mỹ như sự cảm nhận giữa chúng tôi hôm nay, thì đâu đến nỗi có những trang sử đẫm máu đáng tiếc...

Mỗi lần nghĩ về người bạn đồng nghiệp xa xưa, bác sĩ Sulfridge, tôi cảm thấy một thoáng băng khuâng. Sau sự cố, khu hành chánh Tam sa tại đảo Hải Nam của Trung Quốc, được thành lập, không hiểu Alfred còn nhớ tôi không? Liệu anh ấy năm nay sẽ chúc tết tôi với câu: “Happy VietNameese New Year!” nữa không?.../.

Đào Như

210 S. Maple#405

Oak park, Illinois, 60302, USA
thetrongdao2000@yahoo.com

(*) - Tên hoàn toàn hư cấu-nếu có sự trùng hợp xin đừng ngộ nhận.

(**) 'Vào': khi can thiệp phẫu thuật, bác sĩ phẫu thuật gặp khó khăn về chuyên môn thường cầu cứu một người đồng nghiệp khác **vào** giúp đỡ mình.